ॐ

श्रीमद्-आद्य-शंकर-भगवत्पाद-परंपरागत-मूलाम्नाय-सर्वज्ञ-पीठम्
श्री-कांची-कामकोटि-पीठम्
जगद्गुरु-श्री-शंकराचार्य-स्वामि-श्रीमठ-संस्थानम्

भगवन्नामबोधेंद्रस्मरणम्

Introduction to the Acharya

The Acharyas of our Shri Kanchi Kamakoti Mulamnaya Sarvajna Peetam have been tirelessly executing the responsibility entrusted to them by Shri Bhagavatpada in preserving Dharma as required by the respective times and to teach the Advaita Tattva.

In this, the 59th Jagadguru Shri Bodhendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal of a few centuries ago is well-known for having taught the greatness of Bhagavannama which is a very important Dharma of the Kali Yuga. He is indeed called Shri Bhagavannama Bodhendra. He was also praised as Yogindra.

After Shri Bhagavatpada did Tatanka Pratishtha to Devi Akhilandeshvari at Tiruvanaikka kshetra, it is the Acharya-s of the Parampara of His Moolamnaya Peetam, the Shri Kanchi Kamakoti Peetam, who do punah-pratishtha of the Tatanka from time to time. In this way, Shri Bodhendra Shricharana did in 4788 Kalyabda Akshaya year (1686 CE). He performed Rameshvara Ya-

tra, returned and attained siddhi at a village near Tiruvidaimarudur by name Govindapuram. Historical records show these details.

Texts composed by the Acharya

Shri Bodhendra Shricharana has composed texts on Advaita Vedanta, abheda of Shiva and Vishnu, and Nama Siddhanta and also devotional hymns.

He has composed a commentary on Bhagavatpada's "Tattva Bodha". He also composed "Advaita bhushanam" - a brief text based on the bhashya of Shri Bhagavatpada on the Brahma Sutra-s of Shri Vyasa. This is similar to the "Vivarana Prameya Sangraha" of Shri Vidyaranya Swamigal but employs unique examples.

He composed "Hari Hara Advaita Bhushana" to establish Shiva Vishnu Abheda.

He composed texts such as "Bhagavannama Amrita Rasayana" on Nama Siddhanta.

This Acharya's contribution to Nama Siddhanta

He did much work for prachara of Nama Siddhanta. That is why He is importantly revered in the Bhajana Sampradaya. Wherever Nama Sankirtana-s are conducted, we can hear the verse "Bhagavannāma-sāmrājya-lakshmī-sarvasva-vigrahān" included on Him by the 65th Kamakoti Jagadguru, Shri Sudarshana Mahadevendra Sarasvati Shricharana, as a part of "Jagadguru Parampara Stava".

There is no doubt that only Advaita Jnana will give Moksha. But for Ishvara to give us that jnana, we should as much as possible perform the dharma-s enjoined in the Shruti Smriti Purana-s and avoid those prohibited. However despite human effort, there will be flaws.

That is why the Veda itself teaches the Dharma of saying the Nama of Bhagavan by thinking of Him. Only this will bear full fruit even if the aforementioned flaws occur. Further this is also capable of removing

the flaws that occur in other dharma-s. This is what we say as "prāyash-chittāni ashēshāni tapah-karma-ātmakāni vai, yāni tēshām ashēshānām krishnānusmaranam param".

Especially since we are in Kali Yuga, with great compassion this Shricharana composed texts establishing this Bhagavannama Mahima by means of Veda and other pramanas, and did prachara of this Dharma which is easy for everyone. But he also cautioned that one should not think, citing the reason that Bhagavannama is there, that we can discard nitya anushthana-s, or can commit sins, and one should not differentiate Shiva and Vishnu and so on.

It is said that it was during the times of Shri Bodhendra Shricharana that Yogishvara Shri Sadashiva Brahmendra, who was the senior shishya of Shricharana's Paramaguru Shri Paramashivendra Sarasvati, sung kirtana-s such as "brūhi mukundeti". In the same period, Tiruvisainallur Shridhara Venkatesha Ayyaval, who was likewise engrossed in Bhagavannama, also spread Bhagavannama Mahima along with Shricharana.

॥ पुण्य-श्लोक-मंजरी-परिशिष्टम् ॥

(श्रीमदात्मबोधेंद्रसरस्वतीविरचितः)

श्री-विश्वाधिक-देशिकेंद्र-वचसा प्राप्तो दिशं दक्षिणां
प्राचीनांबुधि-रोधसि प्रतिजगन्नाथं प्रपन्नो गृहान्।
श्री-लक्ष्मीधर-शर्मणोऽस्य तनुजान्म्लेच्छी-कृतां योषितं
कुर्वाणाद् द्विज-संगतां स नियमादध्यैष्ट भक्तेः क्रमान्॥ ९॥

श्री-कांचीमनुविश्य देशिक-पदं सम्मंड्य तत्त्वोज्ज्वलैः
ग्रंथैर्भक्ति-पथं विधाय विशदं विश्वस्य मुक्त्यै कलौ।
मूकस्यापि शिशोर्महा-प्रवचन-प्रावीण्य-दायी मुनिः
बोधेंद्रो जयतात् स भक्त-जनता-कल्लोलिनी-नीरधिः॥ १०॥

श्रीमन्मंडन-नाम्नि कांचि-नगरी-खेटे कृतावासतः
काण्वात् केशव-पांडुरंग-विबुधाज्जातोऽभिजाताकृतिः।
भक्तः श्री-पुरुषोत्तमे श्रितवतां भक्त्यध्व-दर्शी महान्
अध्यास्तासनमादि-शंकर-गुरोरार्यात्मबोधाज्ञया ॥ ११ ॥

आचार्यत्वमुदूह्य साधु स चतुष्पंचाशदब्दं मठे
पीठे कामदृशः स्थितः प्रवचनैरद्वैतमुद्योतयन्।
अब्धि-ग्लौ-रस-चंद्र-सम्मित-शके (१६१४) श्री-शालिवाहाह्वये
सिद्धिं प्रापदपार-धैर्य-जलधिः स्वस्यैव धाम्न्यद्वये॥ १२ ॥

प्रजोत्पत्ति-प्रौष्ठपद-पूर्णिमायामुपार्जुनम् ।
भगवन्नाम-बोधेंद्रो बोध-साम्राज्यमीयिवान्॥ १३ ॥

❀❀❀

॥ जगद्गुरु-परंपरा-स्तवः ॥

(पंचषष्टितमैः पीठाधिपतिभिः श्रीमत्सुदर्शनमहादेवेंद्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतः)

भगवन्नाम-साम्राज्य-लक्ष्मी-सर्वस्व-विग्रहान्।
श्रीमद्-बोधेंद्र-योगींद्र-देशिकेंद्रानुपास्महे ॥ ६० ॥

❀❀❀

॥ श्रीमद्-बोधेंद्रसरस्वतीश्रीचरणानां कृतयः ॥

अद्वैतभूषणम्

यस्मिन्नध्यस्तमेतद् वियदनिल-मुखं विश्वमाभात्यबोधात्
पाथः-पूरो गभस्तिष्विव मरु-धरणी-संश्रितेष्वब्ज-बंधोः।
तन्मे वेदांत-वेद्यं हृदि सतत-लसन्नित्य-निर्द्वंद्व-रक्तं
विद्यैक-प्राप्यमाशु स्फुरतु हृदि सुखं ज्ञान-सत्यात्म-रूपम्॥ १ ॥

अखंड-सच्चिदानंदमात्मानं भुवनेश्वरम्।
उमा-सहायं श्री-कंठं दक्षिणामूर्तिमाश्रये॥ २ ॥

विघ्नांधकार-संदोह-निवर्तक-विवस्वते ।
गणेशाय नमस्तुभ्यं वाक्यार्थ-ज्ञान-हेतवे॥ ३॥

विश्व-रूपं च विश्वेशं विश्व-सत्ता-प्रदं शिवम्।
वेद-योनिमहं वंदे व्यासं वेदार्थ-सिद्धि-दम्॥ ४॥

यमाश्रिता गिरां देवी नंदयत्यात्म-संश्रितान्।
तमाश्रये श्रिया जुष्टं शंकरं करुणा-निधिम्॥ ५॥

व्याख्या-वाचोऽतिदृप्यत्-सुर-वर-तटिनी-भंग-भंग-प्रवीणाः
श्रुत्वा त्यक्त्वा भिदाशां झटिति भय-भर-भ्रांत-नेत्रायदस्य।
धावंतो द्वैति-षंडाः श्रुति-शिखर-वचोभाव-बोधैक-दक्षं
गीर्वाणेंद्रं प्रपद्ये गुरु-वरमनिशं तद्-यथार्थाभिधानम्॥ ६॥

गीर्वाणेंद्र-यतींद्राणां चरणांबु-रुह-द्वयम्।
स्वर्गापवर्ग-दं पुंसां नौमि विघ्नौघ-शांतये॥ ७॥

❀❀❀

हरिहराद्वैतभूषणम्

सदानंदात्मने सर्व-सर्ग-स्थित्यंत-कारिणे।
सर्वांतर्यामि-रूपाय श्री-रामायात्मने नमः॥ १॥

श्रीश-गौरीश्वराभिन्न-रूपं राममहं भजे।
सकृत्-प्रपन्न-संत्राणे दीक्षितं सीतया श्रितम्॥ २॥

यस्य नामापि सर्वस्मादुत्कर्षं ख्यापयत्यहो।
विश्वाधिक-गुरोः पाद-पद्मं वंदे मुदा सदा॥ ३॥

सांबं सदाशिवं विघ्न-राजं देवीं सरस्वतीम्।
विश्वाधिक-गुरुं चाहं वंदेऽभीष्टार्थ-सिद्धये॥ ४॥

वेदांतार्थाभिधानेन सर्वानुग्रह-कारिणम्।
यति-रूप-धरं वंदे शंकरं लोक-शं-करम्॥ ५॥

हरेर्हरस्य चाद्वैत-भूषणं विद्वदीप्सितम्।
श्री-रामस्य कृपा-दृष्ट्या क्रियतेऽद्य मया शिवम्॥ ६ ॥

❀❀❀

श्रीरामकर्णामृतम्

श्री-रामं त्रि-जगद्-गुरुं सुर-वरं सीता-मनोनायकं
श्यामांगं शशि-कोटि-मंजु-वदनं वक्षोलसत्-कौस्तुभम्।
सौम्यं सत्त्व-गुणोत्तमं सु-सरयू-तीरे वसंतं प्रभुं
त्रातारं सकलार्थ-सिद्धि-सहितं वंदे रघूणां पतिम्॥ १ ॥

श्री-राघवं दशरथात्मजमप्रमेयं
सीता-पतिं रघु-वरान्वय-रत्न-दीपम्।
आ-जानु-बाहुमरविंद-दलायताक्षं
रामं निशा-चर-विनाश-करं नमामि॥ २ ॥

श्री-रामं बल-वैरि-नील-चिकुरं स्मेराननं श्यामलं
कर्णांतायत-लोचनं सुर-वरं कारुण्य-पाथोनिधिम्।
शोणांभोरुह-पाद-पल्लव-युगं क्षोणी-तनूजा-युतं
राजत्-कुंडल-गंड-भाग-युगलं रामं सदाऽहं भजे॥ ३ ॥

श्री-रामं जगदेक-वीरममलं सीता-मनोरंजनं
कौसल्या-वर-नंदनं रघु-पतिं काकुत्स्थ-वंशोद्भवम्।
लोकानामभिराम-मंगल-घन-व्यापार-पारायणं
वंदेऽहं जन-घोर-पाप-निकर-ध्वंसं विभुं राघवम्॥ ४ ॥

❀❀❀

नामामृतरसायनम्

सदा सर्वेष्ट-दं जंतोः सर्वारिष्ट-निवारकम्।
श्री-राम-नाम जयतु श्रेयोहेतु-शिखामणिः॥ १॥

सदानंदः श्रीमाननुपधिक-कारुण्य-विवशो
जगत्-क्षेमाय श्री-हरि-गिरिश-रूपं विधृतवान्।
अपर्याप्तं रूपं जगदवन एतत् पुनरिति
प्रभुर्जागर्ति श्री-हरि-गिरिश-नामात्मकतया॥ २॥

सकल-भुवन-रक्षापेक्षया यः परात्मा
निरवधि-दयया श्रीशेश-नामात्मकः सन्।
प्रविलसति सदासौ सोऽनुकंपा-सुधाब्धिः
मम भवतु तदात्मा सु-स्थिरो वक्त्र-पद्मे॥ ३॥

सर्वस्य लोकस्य सदा सु-गुप्त्यै
नामात्मको भाति हरीशयोर्यः।
दया-सुधाब्धिः स तदात्मको मे
रामः सदा वक्त्र-सरोरुहेऽस्तु॥ ४॥

यन्नाम-कीर्तनादेव दग्ध-दुर्जाति-किल्बिषः।
किरातोऽभून्मुनि-श्रेष्ठो वाल्मीकिरिति विश्रुतः॥ ५॥

विद्याधराख्य-विप्रोऽपि यन्नाम्नः कीर्तनादगात्।
मुक्तिं तद्-राम-नाम्न्येव मम वागस्तु सर्वदा॥ ६॥

सकल-भुवन-कर्ता सच्चिदानंद-रूपो
गिरिश-मुख-सुरेंद्रैर्गीत-कीर्तिः परात्मा।
सकृदुपगत-रक्षा-दीक्षितः श्री-निवासो
मम हृदि निवसन्मां पातु सीता-समेतः॥ ७॥

निर्माता स्थिति-कारकोऽस्य जगतः सर्वेश्वरः सर्व-गः
सच्चिद्-रूप-सुखात्मको विजयते स्वात्माखिलानां च यः।
साक्षी वेद-गिरेड्य-पाद-कमलस्त्राता प्रपत्तुः सकृद्
देवोऽसौ कृपयाऽस्तु रक्षण-परो रामो मुदा मे सदा॥८॥

सकृत्-प्रपन्नस्य जनस्य रक्षा
कृपांबुधेर्यस्य महद् व्रतं सः।
रामः सदाऽव्याद् रमणीय-कीर्तिः
सीता-पतिर्मां शरणं प्रपन्नम्॥९॥

सृष्ट्यादि-हेतुरखिलस्य चराचरस्य
दृष्ट्या निरस्त-मदनाखिल-गर्व-राशिः।
पाताऽखिलस्य जगतः परमो नियंता
सांबः सदा स्फुरतु मे हृदि राम-रूपः॥१०॥

चेतनानां हि सर्वेषां यः सदा शंकरः सदा।
स शिवः शंकरो भूयात् सदा मम दयांबुधिः॥११॥

सकल-नत-जनानां रक्षणे बद्ध-दीक्षो
वर-वट-तरु-मूले संनिविष्टोऽखिलात्मा।
सकल-मुनि-जनानां ज्ञान-दाता दयाब्धिः
प्रदिशतु सु-मतिं मे दक्षिणामूर्ति-देवः॥१२॥

❀❀❀

❀❀❀